

**HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE UDKAST TIL
FORSLAG TIL LOV OM ÉN INDGANG FOR
PRODUKTIONSVIRKSOMHEDER OG STATSIG
UDPEGNING AF INDUSTRIPARKER**

23. april 2025

1. Indledning.....	1
2. Generelle bemærkninger	2
3. Bemærkninger til konkrete emner	3
3.1. Adgangen til én indgang	3
3.2. Kriterier og målgruppen for én indgang	4
3.3. Definition af produktionsvirksomheder	5
3.4. Sagsbehandlingslofter og Én indgangs tilbud til virksomhederne	7
3.5. Sanktioner.....	8
3.6. Ressourcer til sagsbehandling	9
3.7. Opgørelse af sagsbehandlingstid	10
3.8. Regelsæt omfattet af sagsbehandling	11
3.9. Call-in.....	12
3.10. Strategiske nettonulprojekter.....	13
3.11. Rammer for sagsbehandling og samarbejde på tværs af myndigheder om Én indgang	14
3.12. Forholdet til anden dansk og europæisk regulering	15
3.13. Udvikling af nyt IT-system og digitale løsninger	15
3.14. Evaluering af Én indgang	16
3.15. Udpegning af industriparker (kriterier)	17
3.16. Planlægning af nationale interesser.....	20
3.17. Infrastruktur.....	23
3.18. Naturhensyn	24
3.19. Øvrige.....	25
3.20. Andre ændringer.....	26
4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet.....	27
5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder, kommuner m.v.	28

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre et hurtigt og smidigt godkendelsesforløb for produktionsvirksomheders etablering, udvidelse eller omdannelse af produktionsanlæg på tværs af kommunale og statslige myndigheder samt at tilvejebringe attraktive arealer til industriparker forbeholdt produktionsvirksomheder.

Lovforslaget har været i offentlig høring i perioden den 20. december 2024 til 24. januar 2025 (36 dage). Lovforslaget har i samme periode været offentliggjort på høringsportalen.dk. Der er modtaget 40 høringssvar til udkastet til lovforslag (herunder kommuner, ministerier og styrelser).

Der er modtaget høringssvar med bemærkninger fra følgende (listen inkluderer ikke ministerier eller styrelser): Brintbranchen, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (COindustri), DABYFO (Forum for Danske Bygningsmyndigheder), Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Havne, Energinet.dk, Green Power Denmark, Haderslev Kommune, Hedensted Kommune, Holstebro Kommune, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Lolland Forsyning, Lolland Kommune, Lægemedielindustriforeningen (Lif), 3F-Industri, TEKNIQ, Trekantområdet, Aalborg Kommune.

De generelle bemærkninger til lovforslaget gennemgås i afsnit 2 nedenfor, og de konkrete bemærkninger til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres i afsnit 3 nedenfor.

Hvis modtagne høringssvar indeholder bemærkninger af redaktionel og teknisk karakter, hvorfor de ikke angår substansen, omtales de ikke nærmere i dette notat. De vil dog være taget til efterretning og kan have givet anledning til ændringer og præciseringer i lovforslaget. Bemærkninger, der ikke angår lovforslaget, omtales heller ikke i høringsoversigten.

2. Generelle bemærkninger

Brintbranchen, Dansk Erhverv, Danske Havne, Dansk Industri, Dansk Metal, CO2-Industri, 3F-industri, Green Power Denmark, Landbrug & Fødevarer, Lif, TEKNIQ, KL, Holstebro Kommune, og Lolland Kommune udtrykker støtte til lovforslagets overordnede formål om at tilvejebringe attraktive og konkurrencedygtige rammevilkår for produktionsvirksomheder og til lovforslagets to hoveddele: Oprettelsen af én indgang for produktionsvirksomheder, der skal skabe hurtigere og mere smidige myndighedsgodkendelser ved etablering, udvidelse eller omdannelse af produktionsvirksomheder samt udpegning af arealer til industriparker forbeholdt produktionsvirksomheder.

Dansk Industri, Dansk Erhverv, Danske Havne, Dansk Metal, og Landbrug & Fødevarer bemærker, at forslaget om oprettelse af Én indgang overordnet forventes at lette produktionsvirksomheders arbejde med at indhente tilladelser. Danske Havne vurderer, at forslaget bidrager med en tiltrængt opstramning og modernisering af myndighedsprocessen, der kan komme mange virksomheder til gavn. Dansk Metal bemærker, at sagsbehandlingen ud over at tage hensyn til miljøet også i højere grad kan tage hensyn til

virksomheders planlægningssevne og overordnede konkurrencekraft. Landbrug & Fødevarer bemærker, at initiativet har potentiale til at lette arbejdet for fødevarevirksomheder, som hyppigt har behov for at ændre deres produktion for at følge med udviklingen på eksportmarkederne. KL bemærker, at man bakker op om et styrket samarbejde og øget koordination mellem statslige og kommunale myndigheder i regi af En indgang. Dansk Erhverv, Dansk Metal, Danske Havne, Dansk Industri, Green Power Denmark, Hedensted Kommune, Haderslev Kommune, Holstebro Kommune, Trekantområdet Danmark og Aalborg Kommune byder forslaget om industriparker velkomment, idet muligheden for at udpege industriparker vil understøtte rammevilkårene for produktionsvirksomheder i Danmark. Dansk Erhverv fremhæver desuden, at det er positivt, at der er fokus på at udpege industriparker med adgang til nødvendig infrastruktur som el, vand og transport. Dansk Metal fremhæver, at det er positivt, at man med lovforslaget lægger vægt på en geografisk fordeling af industriparkerne, så man styrker vækst, udvikling og arbejdspladser i hele landet. Haderslev Kommune og Holstebro Kommune bemærker, at lovforslaget har potentiale for at skabe lokale arbejdspladser og vækst i hele landet. Holstebro Kommune bemærker endvidere, at formålet med at skabe attraktive arealer til etablering af industriparker med god adgang til den nødvendige infrastruktur kan bidrage til den grønne omstilling og til at udnytte stedbundne potentialer. KL bemærker, at udpegningen af industriparker kan åbne for nye udviklingsmuligheder og kan være afsæt for en bredere indsats for at tiltrække produktionserhverv til Danmark. Lolland Kommune og Trekantområdet Danmark bakker ligeledes op om muligheden for at etablere statslige industriparker og er grundlæggende enige i kriterierne i §12 for udpegningen.

Kommentar

Erhvervsministeriet har noteret sig den generelle og brede opbakning til formålet med lovforslaget om at tilvejebringe attraktive og konkurrencedygtige rammevilkår for produktionsvirksomheder gennem hhv. oprettelse af En indgang mhp. styrket koordination på tværs af myndigheder og indførelse af sagsbehandlingslofter samt udpegning af industriparker og kriterierne herfor.

3. Bemærkninger til konkrete emner

3.1. Adgangen til én indgang

Green Power Denmark og Danske Havne foreslår, at målgruppen for En indgang udvides til at omfatte hhv. infrastrukturprojekter og havneselskabers projekter. Green Power Denmark peger konkret på, at der bør være fokus på prioritering og hurtig sagsbehandling i forhold til infrastrukturprojekter, der muliggør udvidelse af eksisterende eller etablering af nye produktionsfaciliteter, fx udvikling af havne og veje, hvor der er eksempler

på meget lange myndighedsprocesser. Danske Havne anbefaler videre, at Én indgang omfatter tilladelser og godkendelser til erhvervshavneselskaber, da danske erhvervshavne også har behov for faste sagsbehandlingslofter og større forudsigelighed i godkendelsesforløb, når der skal etableres eller udvides faciliteter til virksomhederne på havne.

TEKNIQ bemærker, at det kun vil være virksomheder, der er placeret i industriparker, eller som har en vis størrelse, der får adgang til Én indgang og ønsker, at ordningen udvides til at gælde flere virksomheder, særligt små- og mellemstore virksomheder, herunder mindre virksomheder beliggende uden for de kommende industriparker.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at infrastrukturprojekter som fx udvikling af havne og udbygning af vejnet falder uden for rammerne for den politiske aftale om Rød løber for produktionsvirksomheder, herunder den i aftalen afsatte økonomi. Aftalen har til formål at bidrage til en hurtigere og smidigere myndighedsproces ved etablering eller udvidelse af selve produktionsanlægget. Erhvervsministeriet bemærker videre, at et erhvervshavneselskab kan få adgang til én indgang, hvis havnen har et projekt om etablering eller udvidelse af produktionsanlæg, som i øvrigt lever op til de i loven fastsatte kriterier.

Erhvervsministeriet bemærker videre, at produktionsvirksomheder kan få adgang, hvis deres projekt om etablering eller udvidelse af et produktionsanlæg enten vedrører produktion af nettonulteknologier, eller kræver tilladelser på både statsligt og kommunalt plan eller medfører en investering på over 100 mio. kr. eller hvis projektet er placeret i en industripark. Det vil dermed også være muligt for små- og mellemstore virksomheder at få adgang til at benytte Én indgang.

3.2. Kriterier og målgruppen for én indgang

Landbrug & Fødevarer og KL foreslår at tilpasse hvor mange virksomheder i målgruppen, der kan få adgang til Én indgang, ved at justere på adgangskriterierne. Landbrug & Fødevarer anbefaler, at det også bliver muligt at benytte indgangen, hvis projektet kræver tilladelse, dispensation eller anmeldelse til forskellige myndigheder, uanset om der er tale om statslige eller kommunale myndigheder. KL foreslår, at det alene skal være større virksomheder af national interesse, der kan få adgang til Én indgang, samt at der indføres en mindstegrænse for hvilken statslig sagsbehandling, der kan udløse at virksomheder får adgang til Én indgang.

DI bemærker, at det er svært at læse ud fra lovforslaget hvilke yderligere kriterier for adgang til Én indgang der kunne tænkes at blive indført i en bekendtgørelse. DI bemærker endvidere fsva. investeringskriteriet, at investeringens størrelse ikke nødvendigvis hænger sammen med projektets kompleksitet.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at et hovedformål med én indgang er at hjælpe virksomheder, der har komplekse projekter, og som i dag selv skal koordinere mellem flere myndigheder. Derfor er et af kriterierne, at virksomheden har et projekt, der kræver godkendelser både kommunalt og statsligt. Det er ministeriets vurdering, at det i praksis vil være i disse tilfælde, hvor Én indgang vil kunne bidrage med størst merværdi. Erhvervsministeriet vurderer herudover, at en ændring af adgangskriterierne til også at omfatte projekter, der alene skal have kommunale eller statslige tilladelser vil indebære en væsentlig forøgelse af kredsens af berettigede ansøgere.

Erhvervsministeriet vurderer endvidere, at en indsnævring af målgruppen til udelukkende at være større virksomheder af national interesse, der gives adgang til ordningen, vil indskrænke målgruppen betragteligt, og dermed ikke vil imødekomme den effekt for virksomhederne, som det er ønsket bag den politiske aftale om Rød løber. Dertil vil der ved en indsnævring af målgruppen fortsat være projekter faciliteret af mindre virksomheder, som omfattes af Én indgang jf. den europæiske forordning om nettonulteknologier.

Erhvervsministeriet bemærker, at kriterierne for hvilke virksomheder, der kan få adgang til Én indgang, er fastlagt i loven. Med bemyndigelsesbestemmelsen gives der mulighed for at fastlægge supplerende bestemmelser, hvis det viser sig hensigtsmæssigt. Endelig bemærker Erhvervsministeriet, at kriteriet om at skulle have godkendelser hos både kommuner og i staten og kriteriet om investeringssummen ikke er kumulative, dvs. hvis en virksomhed har et komplekst projekt med godkendelser flere steder, behøver virksomheden ikke leve op til kriteriet om projektets størrelse.

3.3. Definition af produktionsvirksomheder

DI, KL og DABYFO efterspørger en mere udtømmende definition af en række af lovens begreber som har betydning for hvilke virksomheder og projekter, der kan få adgang til ordningen.

DI og KL peger på, at loven ikke giver en klar definition af begrebet produktionsvirksomhed. DI peger konkret på, at det på den ene side fremgår af lovteksten, at alle virksomheder, der regelmæssigt modtager tilsyn, er omfattet af ordningen. Dette vil ifølge DI i praksis være alle virksomheder i Danmark, da disse bl.a. er omfattet af reglerne om miljømæssigt tilsyn. I lovens bemærkninger er der imidlertid på den anden side indført en længere redegørelse for hvilke virksomheder, der ikke er omfattet. Herudover fremgår det af loven, at godkendelsespligtige virksomheder er omfattet, men det fremgår ikke, hvordan dette er koordineret med eller overlappende med nettonulprojekter. DI anbefaler, på denne baggrund, at der

indsættes en mere klar definition i loven af hvilke virksomheder, der konkret er omfattet, fremfor at dette først fastlægges nærmere i en bekendtgørelse.

DI og KL påpeger endvidere, at det ikke fremgår tydeligt af lovens definitioner, om hhv. projekter i regi af risikovirksomheder og s-mærkede virksomheder er omfattet. DI anbefaler, at risikovirksomheder også omfattes.

DABYFO spørger til, hvordan en udvidelse af produktionsanlægget defineres, herunder om selv mindre udvidelser kan omfattes af Én indgang.

KL spørger til, om ansøgninger, der allerede er tilgået myndigheder fra sommeren 2024 skal overgå til én indgang, hvis virksomheden ønsker dette.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at Én indgang er målrettet virksomheder, der har egen produktion og udvikler, producerer og fremstiller varer, eller produkter, som virksomheden videresælger til enten andre virksomheder eller til private forbrugere. Erhvervsministeriet vil lægge op til, at en produktionsvirksomhed i bekendtgørelse i forlængelse af loven defineres som en virksomhed, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1 eller 2, og derfor har krav om miljøgodkendelse, eller om regelmæssigt tilsyn i medfør af 'Vejledning om produktions-, transport og logistikvirksomheder kommune- og lokalplanlægningen'. Erhvervsministeriet har valgt at tage udgangspunkt i denne vejledning, da alle virksomheder, som ønsker at etablere eller udvide et produktionsanlæg, vil skulle indhente en miljøgodkendelse, hvis de er omfattet af bilag 1 eller 2 i godkendelsesbekendtgørelsen, og vil være underlagt krav om regelmæssigt tilsyn. Erhvervsministeriet vurderer, at dette er den bedste mulige definition af produktionsvirksomhed, der kan findes i eksisterende regulering.

Den nævnte vejledning omfatter imidlertid en række virksomhedstyper, som ikke falder inden for målgruppen for Én indgang, herunder fx detail- og dagligvarehandel, primærerhverv m.m. Erhvervsministeriet vil derfor i samarbejde med erhvervet fastlægge en nærmere definition af produktionsvirksomheder i en bekendtgørelse, som udstedes ved lovens ikrafttrædelse.

Erhvervsministeriet bemærker, at risikovirksomheder og s-mærkede virksomheder kan være omfattet af de regler der gælder for at få adgang til Én indgang. Erhvervsstyrelsen vil i den kommende vejledningsindsats have fokus på at sikre, at disse typer af virksomheder også bliver opmærksomme på, at de har mulighed for at benytte Én indgang, hvis de har et projekt, der lever op til ét af de i loven fastsatte kriterier herfor.

Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at et projekt med udvidelse af et produktionsanlæg kan få adgang til Én indgang så længe projektet lever

op til de i loven fastsatte kriterier herfor. Dermed kan en mindre produktionsudvidelse få adgang, hvis projektet fx kræver både kommunal og statslig tilladelse.

Erhvervsministeriet bemærker, at Én indgang ikke modtager ansøgninger der er indsendt til en myndighed før 13. juni 2024, hvor Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (NZIA-forordningen) er vedtaget. Dette vil blive præciseret i lovteksten og i lovens bemærkninger.

3.4. Sagsbehandlingslofter og Én indgangs tilbud til virksomhederne

DI, Landbrug & Fødevarer og Green Power Denmark finder, at de foreslåede sagsbehandlingslofter ikke er ambitiøse nok i lyset af, at plangrundlag, miljøkonsekvensvurdering samt behandling i klagenævn er undtaget fra lofterne. DI anbefaler, at sagsbehandlingslofterne gælder for så store dele af det samlede sagsbehandlingsforløb som muligt eller alternativt at sagsbehandlingsloftet i loven reduceres til 12 mdr. for komplekse forløb og 9 mdr. for simple forløb.

Landbrug & Fødevarer påpeger, at det bør være muligt at fastsætte frister på under 12 mdr. for simple godkendelsesforløb. Green Power Denmark opfordrer til, at der også fastlægges et loft for sagsbehandlingstiden vedr. miljøvurdering og evt. efterfølgende behandling i klagenævn, så ansøgerne kender den maksimale tids-horisont for den samlede proces og kan planlægge herefter.

Kommentar

Erhvervsministeriet vurderer, at det er ambitiøst at give virksomheder en retligt værnet forventning om, at alle relevante godkendelser på tværs af kommunale og statslige myndigheder skal være udstedt inden for 18 mdr. eller 12 mdr. for enkle godkendelsesforløb, når virksomheder vil etablere eller udvide en produktionsfacilitet. Erhvervsministeriets indledende kortlægning af området har vist, at der kan være tale om op mod 20 forskellige tilladelser m.m. Herudover er det en nyskabelse, at virksomhederne nu får en kontaktperson, som skal sikre koordination på tværs af myndighederne, og løbende give virksomhederne overblik over fremdrift i behandlingen af alle ansøgninger.

Erhvervsministeriet bemærker videre, at de foreslåede sagsbehandlingsfrister på hhv. 12 og 18 måneder følger de sagsbehandlingstider, der gælder for projekter med nettonulteknologier iht. den europæiske forordning om nettonulteknologier. Med lovforslaget udvides målgruppen, så også øvrige produktionsvirksomheder vil være omfattet af disse sagsbehandlingslofter.

Fristerne sætter loft for sagsbehandlingstiden, som i praksis kan være kortere i ukomplicerede sager.

Erhvervsministeriet har noteret, at virksomhedernes indsats for at sikre at plangrundlaget er på plads, udarbejdelse af miljøkonsekvensvurderinger samt håndtering af eventuelle klagesager kan være både tids- og ressourcerævende og udgøre en væsentlig andel af den tid, virksomheden samlet set bruger inden de kan påbegynde etablering eller udvidelse af deres produktionsanlæg. Det følger af forordningen om nettonul teknologier, at plangrundlag, miljøkonsekvensvurdering og klager er undtaget for sagsbehandlingslofterne. Det er i forlængelse heraf besluttet, at de samme regler skal gælde for øvrige produktionsvirksomheder. Erhvervsministeriet vil som led i vejledningen af virksomhederne også vejlede om de overordnede rammer for plangrundlag, miljøkonsekvensvurderinger og klagesager, så virksomhederne har et samlet overblik over hvilke forhold, der samlet set potentielt skal adresseres inden virksomheden kan gå i gang med at etablere eller udvide et produktionsanlæg. Det forventes, at denne vejledningsindsats kan bidrage til at effektivisere virksomhedernes arbejde med plangrundlag og miljøkonsekvensvurdering. Herudover vurderes det, at den styrkede vejledningsindsats kan medvirke til at nedbringe risikoen for at der indbringes en klage mod virksomhederne.

Erhvervsministeriet er ikke bekendt med, at der findes samlede opgørelser af sagsbehandlingstider på tværs af de tilladelser, der omfattes af ordningen. Erhvervsministeriet vil føre statistik over sagerne under Én indgang. Herudover vil Én indgang indsamle information fra virksomhederne om varigheden af deres eventuelle arbejde med at tilvejebringe det nødvendige plangrundlag, udarbejdelse af miljøkonsekvensvurderinger samt varigheden af og baggrunden for eventuelle klagesager. Erhvervsministeriet vil i forlængelse heraf også, bl.a. i forbindelse med et servicetjek af de reguleringsmæssige rammer for udstedelse af tilladelser til at udvide og etablere produktion, søge at identificere mulige tiltag, der kan understøtte virksomheders arbejde med plangrundlag og miljøkonsekvensvurdering.

3.5. Sanktioner

Brintbranchen og Landbrug & Fødevarer foreslår, at der skal være en konsekvens, hvis sagsbehandlingslofterne ikke overholdes. Brintbranchen foreslår konkret, at produktionsvirksomheder får et egentligt retskrav inkl. mulighed for at få erstatning for tab som følge af forsinkelser i godkendelsesforløbet.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at Én indgang løbende vil overvåge sagsbehandlingstiden i de enkelte kompetente myndigheder i forbindelse med virksomhedernes konkrete godkendelsesforløb. Fra sagens start vil parterne blive informeret om den sagsbehandlingstid de skal overholde, for at det samlede sagsbehandlingsloft vil blive overholdt. Erhvervsministeriet vil være proaktive i de enkelte sager for at tilse at det sker i praksis. Hvis sagerne skrider, kan sagen løftes hos de pågældende myndigheder mhp. at skabe fremdrift.

3.6. Ressourcer til sagsbehandling

Landbrug & Fødevarer, KL og DABYFO påpeger, at det er væsentligt, at der sikres de fornødne ressourcer til sagsbehandlingen så øvrige kommunal og statslig sagsbehandling, herunder sager omfattet af servicemål, ikke tilsvarende forlænges. DABYFO bemærker endvidere, at det ville være mere hensigtsmæssigt om ressourcerne til en statslig "one stop indgang" i stedet blev kanaliseret over til at sikre fremdrift på de områder, som skal udarbejde tilladelserne. Landbrug & Fødevarer bemærker yderligere, at det bør anføres i lovforslaget, at indsatsen ikke må få negative konsekvenser for sagsbehandlingen på øvrige områder.

DABYFO bemærker, der allerede i udstrakt grad findes sagsbehandlingslofter via servicemålsaftalen og at målene derudover er indbygget i flere lovområder og opfordrer på den baggrund til, at der sker en koordinering af fristerne, så der tages hensyn til de aftalte servicemål for behandling af hhv. bygge- og miljøsager.

Kommentar

Erhvervsministeriet vurderer, at oprettelsen af Én indgang vil bidrage til at lette kommunerne for administrative opgaver forbundet med vejledning af virksomheder om ansøgning om etablering og udvidelse af produktionsanlæg. Konkret vil Én indgang sikre inddragelse og koordination med relevante statslige myndigheder ifm. tilrettelæggelse og behandling af virksomhedernes ansøgning. Det vurderes, at Én indgang på den baggrund vil kunne frigøre tid og ressourcer til sagsbehandling i kommunerne. Det bemærkes videre, at der med loven gives mulighed for at lave call-in til staten fra kommunerne. Call-in skal dog kun finde anvendelse i særlige tilfælde. Ved call-in vil der blive lagt vægt på hensynet til national vækst, derudover skal der sandsynliggøres en væsentlig optimering af processen ved kompetenceovergangen.

Erhvervsministeriet bemærker, at der med lovforslaget er afsat midler til sagsbehandling i Miljøstyrelsen, Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, Plan- og Landdistriktsstyrelsen, Energistyrelsen samt Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at de kompetente myndigheders eksisterende aftaler om servicemål, for sagsbehandlingen på kommunale områder også vil gælde under Én indgang, og således vil bidrage til en hurtig sagsbehandling.

Erhvervsministeriet bemærker endeligt, at et hovedformål med indsatsen er at skabe en bedre sammenhæng mellem relevante processer og frister. Såfremt der er regler og krav, der er uhensigtsmæssige ift. virksomhedernes godkendelsesforløb ifm. etablering eller udvidelse af produktionsanlæg, vil det kunne indgå i det kommende servicetjek.

3.7. Opgørelse af sagsbehandlingstid

Lolland Kommune og DABYFO bemærker, at der opleves udfordringer med lange sagsbehandlingstider i statslige myndigheder ifm. godkendelser af etablering og udvidelse af produktionsanlæg. Lolland Kommune bemærker i forlængelse heraf, at det er afgørende at de statslige myndigheder også omfattes af sagsbehandlingslofterne.

DI ønsker at det fremgår af loven, at kontaktpersonen i Én indgang også er forpligtet til løbende at underrette ansøgere om virksomheden om væsentlige sagsbehandlingsskridt mhp. at skabe gennemsigtighed i myndighedsbehandlingen.

KL, DABYFO og Holstebro Kommune påpeger, at der er behov for en nærmere definition af hvordan sagsbehandlingstiden konkret opgøres. KL anbefaler endvidere, at der evt. indføres en særlig opgørelsesmetode ift. tidsforbruget for risikovirksomheder. KL bemærker, at der ikke vil være ét samlet tidspunkt i sagsbehandlingen, hvor en ansøgning er fuldt oplyst, og efterspørger derfor en klar definition i loven eller forklaring i en tilhørende vejledning, hvor det fremgår, hvornår sagsbehandlingstiden starter og slutter, og hvordan det opgøres. KL og Holstebro Kommune efterspørger endvidere, at det i loven præciseres, at sagsbehandlingsfristen starter, når ansøgningen er fuldt oplyst.

DABYFO spørger til, om sagen skal være fuldt oplyst til alle myndigheder før fristen tæller samt om sagsbehandlingstiden nulstilles, hvis der opstår nye spørgsmål og behov for afklaringer undervejs i sagsbehandlingen. KL ønsker at der i vejledningen også redegøres for hvilke trin i Lov om planlægning, der ikke medregnes.

KL og Holstebro Kommune bemærker, at projektets modenhed både er afgørende for, hvornår der kan skabes et fuldt overblik over, hvilke godkendelser projektet kræver, og hvor hurtigt myndighederne kan behandle sagen. Holstebro Kommune bemærker konkret, at den kompetente myndighed først kan udtale sig endeligt om alle nødvendige sagsbehandlingsskridt,

når virksomheden har leveret et fuldt oplyst projekt. Holstebro Kommune efterspørger derudover, at der indføres klare kriterier for, hvad der udgør en “moden” ansøgning og KL anbefaler at sagsbehandlingsfristerne også tager hensyn til gensidige afhængigheder mellem afgørelser.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at de statslige myndigheder er omfattet af sagsbehandlingslofterne på lige fod med de kommunale myndigheder. Erhvervsministeriet bemærker i den forbindelse, at der forud for opstart af virksomhedernes godkendelsesforløb skal udarbejdes en tids- og godkendelsesplan (procesplan), som skal give et samlet overblik over alle relevante tilladelser m.m. der skal indhentes af virksomheden. Her skal både kommunale og statslige myndigheder bidrage til at vurdere, om virksomhederne skal indhente tilladelser og lign. fra deres respektive ressortområder. Kontaktpersonen i Én indgang vil, med afsæt i denne procesplan, løbende vejlede virksomheden om, hvornår de enkelte ansøgninger skal indgives for at sikre overholdelse af sagsbehandlingslofterne samt give virksomheden løbende overblik over status på behandlingen af igangværende ansøgninger.

Erhvervsministeriet bemærker videre, at en række af de spørgsmål der rejses om de nærmere rammer for indsatsen, vil blive fastlagt i en bekendtgørelse, som vil træde i kraft samtidig med loven eller i en vejledning. Bekendtgørelsen og vejledningen vil bl.a. fastlægge nærmere, hvordan sagsbehandlingstiden konkret opgøres. Bekendtgørelsen vil også redegøre for hvornår en ansøgning kan anses for at være fuldt oplyst, herunder hvilke oplysninger, der som minimum skal afgives fra virksomheden for at sagsbehandlingen kan iværksættes, og hvilke omstændigheder, der kan medføre, at sagsbehandlingen sættes på pause.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af den europæiske forordning om nettonulteknologier, at virksomhedernes procesplan skal være udarbejdet senest to måneder efter, at Én indgang har modtaget ansøgning fra virksomheden om tilladelse til etablering eller udvidelse af et produktionsanlæg, og at myndighederne kun to gange må efterspørge flere oplysninger, under forudsætning af at virksomheden i sin ansøgning har efterlevet de minimumskrav, der er til ansøgningen. Bekendtgørelsen og vejledningen forventes overordnet set at spejle de bestemmelser, der gælder i forordningen.

3.8. Regelsæt omfattet af sagsbehandling

DI efterspørger, at der i loven indføres en liste over alle de regelsæt, der vil være omfattet af koordination ift. sagsbehandling i regi af Én indgang og

foreslår endvidere, at der fastlægges en procedure som sikrer, at disse love identificeres i starten af virksomhedernes godkendelsesforløb.

DABYFO anbefaler, at sagsbehandlingstid i forbindelse med ESPOO-høringer ikke bør indgå i godkendelsesforløbet.

Kommentar

Erhvervsministeriet har kortlagt, hvilke tilladelser m.m. produktionsvirksomheder typisk skal indhente ifm. etablering eller udvidelse af produktionsanlæg. Tilladelserne omfatter bl.a. miljøgodkendelse i medfør af lov om miljøbeskyttelse, udlednings- og tilslutningstilladelse i medfør af spildevandsbekendtgørelsen, vandindvindingstilladelse i medfør af lov om vandforsyning, risikovirksomhed i medfør af beredskabsloven, m.m. Erhvervsministeriet vurderer dog, at det ikke er hensigtsmæssigt med en fast liste over omfattede tilladelser, der er reguleret i loven. der kan omfattes af forløb i En indgang, da der i forbindelse med virksomhedernes kommende konkrete godkendelsesforløb kan vise sig at være yderligere tilladelser m.m. som bør omfattes. Det vil i så fald kræve lovændring, hvis der fx skulle komme nye tilladelser, der er nødvendige for produktionsvirksomheder.

Erhvervsministeriet foreslår at opdatere lovens bemærkninger med eksempler på hvilke tilladelser m.m., der kan være tale om. Herudover vil Erhvervsministeriet i forbindelse med vejledningsindsatsen løbende give de konkrete tilladelsesordninger m.m., der omfattes af virksomhedernes godkendelsesforløb. Erhvervsministeriet bemærker, at ESPOO høringer jf. den europæiske forordning om nettonulteknologier er undtaget fra godkendelsesforløbet.

3.9. Call-in

DI efterspørger, at muligheden for call-in udvides til også at omfatte planlovssager, da disse sager kan være lige så afgørende for virksomhedernes muligheder for at realisere deres projekter.

KL og DABYFO ønsker en nærmere beskrivelse af rammerne for call-in. KL opfordrer til, at call-in alene sker med byrådets samtykke, hvis den ansvarlige minister beslutter at overtage kommunens kompetence til myndighedsbehandling i en udvalgt sag.

DABYFO spørger til om kommunerne kan kræve call-in. KL og DABYFO ønsker en nærmere redegørelse for ud fra hvilke kriterier, der i 'særlige tilfælde' kan anvendes call-in.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker indledningsvist, at det er kommunalbestyrelsens opgave at fastlægge kommune- og lokalplaner, som er i overensstemmelse med lokale ønsker og behov. Erhvervsministeriet bemærker videre, at det fremgår af den politiske aftale om Rød løber for produktionsvirksomheder, at den fysiske planlægning af industriparkerne foretages af kommunalbestyrelserne efter lov om planlægning. Det ligger således uden for rammerne af den politiske aftale at lade planlægning for arealer til industriparker være omfattet af lovens regler for call-in.

Erhvervsministeriet bemærker, at call-in som udgangspunkt forventes at ske efter kommunalbestyrelsens anmodning. Kommunalbestyrelsen kan udelukkende anmode om overtagelse af en sag. Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at call-in dog kun finder anvendelse i særlige tilfælde. Ved call-in vil der blive lagt vægt på hensynet til national vækst, derudover skal der sandsynliggøres en væsentlig optimering af processen ved kompetenceovergangen. Call-in kan ske uden, at kommunerne først har anmodet om dette, men bør så vidt det er muligt ske med samtykke fra kommunen. Det foreslås, at præcisere i lovbemærkningerne, at call-in som udgangspunkt sker efter kommunalbestyrelsens anmodning.

3.10. Strategiske nettonulprojekter

Danske Havne og Dansk Metal opfordrer til, at erhvervshavne kategoriseres som strategiske nettonulprojekter.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at infrastrukturprojekter som fx udvikling af havne falder uden for rammerne for den politiske aftale om Rød løber for produktionsvirksomheder såvel som den europæiske forordning om nettonulteknologier, der har til formål at bidrage til en hurtigere og smidigere myndighedsproces ved etablering eller udvidelse af produktionsanlæg. Erhvervsministeriet bemærker videre, at et erhvervshavneselskab kan ansøge om at få udpeget et strategisk nettonulprojekt, hvis havnen har et projekt som lever op til de fastsatte kriterier, der fremgår af den europæiske forordning om nettonulteknologier.

Udvælgelsen af strategiske nettonulprojekter muliggøres med hjemmel i den europæiske forordning om nettonulteknologier. Forordningen gør det muligt at anerkende specifikke etableringsprojekter som strategiske nettonulprojekter, hvis disse projekter fremstiller nettonulteknologiprodukter og bidrager til opnåelsen af EU's klima- og energimål samt lever op til et af flere krav. Disse krav er f.eks., at projektet bidrager til den teknologiske og industrielle modstandsdygtighed i EU eller at projektet har en klar po-

sitiv indvirkning på EU's forsyningskæder for nettonulteknologier. Herudover kan CO2-lagrings-, CO2-opsamlings-, og CO2-infrastrukturprojekter i visse tilfælde anerkendes som strategiske nettonulprojekter.

3.11. Rammer for sagsbehandling og samarbejde på tværs af myndigheder om Én indgang

KL, Holstebro Kommune og DABYFO bemærker, at det er afgørende, at Én indgang kommer til at bidrage til større forudsigelighed og bedre koordination ifm. sagsbehandlingen på tværs af myndigheder frem for at blive et forsinkende led. KL bemærker i den forbindelse, at det bør tydeliggøres i loven, at oplysninger også fremadrettet kan udveksles direkte mellem ansøger og den kompetente myndighed. KL bemærker endeligt, at koordinationen mellem myndighederne skal ske i de rigtige faser af virksomhedernes godkendelsesproces, så oprettelsen af Én indgang ikke medfører behov for yderligere koordinering og flere hensyn og regler i sagsbehandlingen.

KL og Holstebro Kommune bemærker, at kommunernes forhåndsdiallog med virksomhederne er afgørende for en effektiv godkendelsesproces. KL bemærker videre, der er behov for, at forhåndsdialogen fortsat vil være kommunalt forankret og at der også fortsat sker kommunal koordinering i den efterfølgende godkendelsesproces. KL anbefaler på den baggrund, at den nuværende arbejdsdeling mellem kommuner og stat fastholdes, og at det fremadrettede samarbejde skal supplere denne forankring frem for at flytte den. Holstebro Kommune efterspørger en formaliseret proces for forhåndsdialogen, hvor de statslige myndigheder også indgår gennem faste statusmøder samt mulighed for øget samarbejde mellem kommunale og statslige myndigheder, særligt for større projekter.

KL anbefaler, at der fx i en vejledning udarbejdes eksempler på hvilke "væsentlige sagsbehandlingsskridt" og "ekspeditioner" som Én indgang kan anmode om at blive oplyst om.

KL spørger til, om indgangen også skal vejlede om planforhold og planloven.

KL foreslår, at der oprettes et rejsehold som kan understøtte implementeringen af Én indgang.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at en række af de spørgsmål der rejses om de nærmere rammer for samarbejdet, vil blive fastlagt i en bekendtgørelse eller i en vejledning, som vil træde i kraft samtidig med loven. Det bemærkes, at Én indgang ifm. de konkrete godkendelsesforløb vil være i tæt dialog med de kompetente myndigheder om hvilke forhold, virksomheden skal be-

lyse i ansøgningen og bidrage til at vejlede virksomheden herom. Bekendtgørelsen og vejledningen vil også tage højde for, at der fortsat kan være behov for at der udveksles oplysninger direkte mellem virksomheden og de kompetente myndigheder selvom virksomhedens overordnede godkendelsesforløb foregår i regi af Én indgang. Erhvervsministeriet vil endvidere udarbejde en vejledning med eksempler på 'væsentlige sagsbehandlings-skridt' og 'ekspeditioner'.

Ved den konkrete tilrettelæggelse af samarbejdet bemærkes det endvidere, at Erhvervsministeriet vil have fokus på at understøtte de processer på kommunalt og statsligt plan, som er afgørende for et effektivt sagsforløb for virksomhederne, herunder forhåndsdialog med virksomhederne, koordination mellem myndighederne og dialogen mellem virksomheden og de kompetente myndigheder. Som led i den løbende udvikling af den service, virksomhederne modtager i regi af Én indgang, vil Erhvervsministeriet herudover etablere et forum, hvor samarbejdet med de kompetente myndigheder løbende kan drøftes, så indsatsen kan tilrettes hvor nødvendigt.

3.12. Forholdet til anden dansk og europæisk regulering

DI påpeger, at EU-Kommissionens udtalelser og EU-domstolens afgørelser vil have direkte virkning for fortolkningen af de dele af loven, der bygger på EU-regulering. DI anbefaler på den baggrund, at der indføres en identifikationstabel i loven, der tydeliggør hvilke artikler fra forordningerne, der konkret henvises til. DI bemærker endvidere, at det ikke fremgår klart af loven, om der er tale om tilslutninger til elnet, kloaknet eller planlægning af distributionsselskabets net og at der også her bør henvises til de bagvedliggende EU-retsakter.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at lovforslaget ikke implementerer EU-retsforordninger i national ret, men alene indeholder supplerende gennemførelsesforanstaltninger. Grundet det indbyrdes samspil mellem forordningens bestemmelser og lovbestemmelsernes supplerende karakter, lader en identifikationstabel sig vanskeligt udforme.

3.13. Udvikling af nyt IT-system og digitale løsninger

KL og DABYFO støtter som udgangspunkt, at der udvikles et nyt IT-system hvor godkendelsesprocesser og tidsplaner er synlige for alle parter. KL bemærker dog, at det kan være en væsentlig økonomisk udgift for kommunerne forbundet med at indkøbe og drifte systemet og anbefaler endvidere, at der gennemføres en evaluering af funktionaliteten og brugervenligheden af systemet inden det tages i brug.

DABYFO bemærker, der med fordel kan ses på integration til nuværende programmer/platforme, som benyttes af alle kommuner (fx Byg og Miljø) og overveje om de kan udbygges i stedet for at udvikle en helt ny platform, så kommunerne ikke skal håndtere sagerne i to forskellige systemer. DA-BYFO spørger til, om der ved åbningen af Én indgang vil være en digital platform klar, som kan understøtte ansøgningsprocessen eller hvordan ansøgninger håndteres i overgangsperioden, indtil en platform er etableret.

Lolland Kommune foreslår, at der udvikles et one-stop-web, som samler alle relevante love, bekendtgørelser og vejledninger for at give en fælles reference for virksomheder, kommuner, rådgivere m.fl. Denne side skal også være målrettet fx udenlandske rådgivere, der ikke er bekendt med det danske system, og som minimum skal kunne tilgås på engelsk.

Kommentar

Den digitale understøttelse af virksomhedernes godkendelsesforløb i regi af Én indgang vil bestå i, at virksomhederne modtager en tids- og godkendelsesplan for deres konkrete projekt, som fx giver et overblik over i hvilken rækkefølge ansøgninger skal indsendes og inden for hvilken tidsramme dette skal ske, hvis sagsbehandlingslofterne skal kunne indfries. I den forbindelse vil Én indgang bl.a. bistå med at guide virksomhederne ifm. indsendelse af de enkelte ansøgninger. Erhvervsministeriet bemærker, at der dermed ikke er tale om udvikling af et helt nyt IT-system til at understøtte virksomhedernes samlede godkendelsesforløb i regi af Én indgang. Én indgang kommer ikke til at overtage sagsbehandlingen fra de kompetente myndigheder, og virksomhedernes ansøgninger vil fortsat skulle indsendes og behandles via de respektive myndigheders eksisterende sider og digitale platforme.

Erhvervsministeriet har fokus på at undersøge, i hvilket omfang eksisterende platforme og data kan bruges og genbruges til at understøtte mere effektive godkendelsesforløb for virksomhederne. Ministeriet vil i den forbindelse bl.a. kortlægge virksomhedernes og myndighedernes brug af eksisterende platforme og undersøge, om der er potentiale for bedre tværgående integration af data, fx med henblik på at status på behandling af ansøgninger kan fremgå af MitVirk. Erhvervsministeriet vil inddrage interessenterne i dette arbejde.

Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at der i tilknytning til Én indgang vil blive udviklet vejledningsmateriale til Virksomhedsguiden målrettet virksomheder, der ønsker at etablere eller udvide produktionsanlæg. I den forbindelse vil Erhvervsministeriet se på, i hvilket omfang der er behov for materiale på engelsk.

3.14. Evaluering af Én indgang

DI anbefaler, at der gennemføres en evaluering af Én indgang ordningen efter 1-2 år for at vurdere, om reduktionen i sagsbehandlingstiden er tilstrækkelige og om processerne kan udbredes til flere områder.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at den politiske aftale om Rød løber for produktionsvirksomheder fastlægger, at ordningen skal evalueres i første halvdel af 2027 med henblik på, at der kan tages stilling til videreførelse af initiativet efter 2027.

3.15. Udpegning af industriparker (kriterier)

Brintbranchen bemærker, at kriteriet om nærhed til arbejdskraft forekommer uhensigtsmæssigt, da udpegningen af en industripark i sig selv kan være med til at tiltrække arbejdskraft uden at det i forvejen er til stede, f.eks. internationale skoler. Her foreslås det, at kriteriet kan udvides, så kommunerne kan beskrive, hvordan de vil planlægge for arbejdskraft.

Dansk Erhverv bemærker, at der ifm. udpegningen af industriparker lægges særligt vægt på erhvervsinteressen og tilgængelig arbejdskraft frem for nærhed til uddannelsesinstitutioner, geografisk fordeling og planstatus i hhv. byzone eller landzone. Dansk Erhverv bemærker samtidigt, at man bør indtænke de danske erhvervshavne som nødvendig omkringliggende infrastruktur for industriparkerne, da de har stor betydning for import og eksport. Dansk Erhverv bemærker ydermere, at hastighed i udpegningen af industriparker er centralt, hvorfor der bør fastsættes frister for indsendelse af forslag til industriparker, statslig screening og udpegning.

Dansk Industri, Haderslev Kommune, KL og Lolland Kommune bemærker, at de fem kriterier i §12 stk. 1 kræver præcisering og uddybning, herunder deres indbyrdes vægtning, hvis antallet af ansøgninger om industriparker overstiger intentionerne med lovforslag og kræver prioritering. Dansk Industri bemærker, at det bør afklares, om den nødvendige erhvervs-mæssige infrastruktur inkluderer kloaknet, og om dette skal være fremført til industriparker eller også skal være byggemodnet, ligesom det bør klarlægges, om industriparken kan overtage distributionsforpligtigelser for infrastruktur fra energinetselskaber i forhold til gældende regler for produktion og forbrug af eksempelvis lokal vedvarende energi. Det bemærkes samtidigt, at transportinfrastruktur kan omfatte nærhed til en erhvervshavn med passende adgangsforhold.

Dansk Industri bemærker endvidere, at kriterium 5 (nærhed til arbejdskraft) er formuleret på en måde, der efterlader tvivl om ”fx” er knyttet til arbejdskraft, eller om det er et selvstændigt kriterium, der inkluderer nærhed til

uddannelsesinstitutioner og internationale skoler. Her er det et særligt hensyn for Dansk Industris medlemsvirksomheder, at industriparkerne placeres i områder med tilgængelig arbejdskraft, og at udpegningen af industriparkerne ikke hovedsageligt bør være en øvelse i at skabe mere geografisk balance, men derimod understøtte industriens udvikling og styrke Danmarks konkurrenceevne. Dansk Metal bemærker, at det er positivt, at der lægges vægt på en bred geografisk fordeling af industriparkerne.

Haderslev Kommune foreslår, at der indarbejdes en større fleksibilitet i detalplanlægning og etablering af infrastrukturen i industriparkerne i samarbejde med de konkrete virksomheder og spørger ind til, om den nødvendige infrastruktur som elforsyning, kloak og vand skal være etableret på forhånd, eller om det vil være tilstrækkeligt at godtgøre, at det hurtigt kan etableres. KL anbefaler, at det i udpegningskriterierne formuleres på en måde, der giver mulighed for byggemodning i takt med den konkrete planlægning.

Holstebro Kommune bemærker, at det i lighed med lovbemærkningerne i §12, stk. 3's fokus på den geografiske sammenhæng mellem industriparker og statslige energiparker bør tillægges tilsvarende værdi, at der mellem industriparken og den statsligt udpegede energipark vil kunne finde substantielle grønne symbioser sted.

Aalborg Kommune anbefaler, at udpegningskriterierne ikke blive for snævre, og at udpegningen af industriparkerne også tager højde for udvikelsesmuligheder for arealerne og ambitiøse klimahåndteringsplaner for industriparkerne. Dansk Industri og Aalborg Kommune bemærker afslutningsvist, at "tilknyttede aktiviteter" også dækker over produktionsvirksomheders R&D, og adgang til fælles test- og udviklingsfaciliteter, f.eks. i samarbejde med forskningsinstitutioner.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker indledningsvist, at udpegningskriterierne for industriparker følger den politiske aftale og vil blive udspecificeret i ansøgningsmaterialet til kommunerne. Udpegningen af industriparkerne vil bero på en samlet vurdering af de indmeldte projekter fra kommunen og deres efterlevelse af kriterierne.

Fsva. kriteriet om nærhed til arbejdskraft bemærkes det, at kommunen skal kunne redegøre for, at der kan tilvejebringes kvalificeret arbejdskraft til industriparken. Det kan bl.a. være i form af f.eks. uddannelsesinstitutioner, erhvervsområder og øvrige relevante infrastrukturprojekter, der kan godtgøre adgangen til kvalificeret arbejdskraft i industriparken.

Erhvervsministeriet er enige i, at det er en centralt hensyn i udpegningen af industriparkerne, at der er en stærk erhvervsinteresse, og at der kan tilvejebringes kvalificeret arbejdskraft. Erhvervsministeriet har i den forbindelse nedsat et erhvervspanel, der bl.a. skal komme med input til erhvervsinteresserne i industriparkerne.

Erhvervsministeriet anerkender, at de danske erhvervshavne har en stor betydning for dansk import og eksport. I vurderingen af de indmeldte arealer ift. kriteriet om transportinfrastruktur vil adgangen til erhvervshavne også indgå.

Erhvervsministeriet er enige i betragtningen om, at hastighed i udpegningen af industriparkerne er en væsentlig faktor, hvorfor indmeldingsrunden ligger i foråret 2025 og udpegningen af industriparkerne inden udgangen af 2025. Som en del af udpegningskriteriet om kommunens engagement i udviklingen af de indmeldte arealer vil der blive lagt vægt på, hvor hurtigt de ansøgte parker kan stå klar til virksomhederne.

Erhvervsministeriet bemærker, at kriteriet om nærhed til arbejdskraft er et selvstændigt kriterium, hvoraf uddannelsesinstitutioner, internationale skoler og erhvervsklynger er eksempler på nærhed til arbejdskraft, men ikke ekskluderende for øvrige beskrivelser af, hvordan kommunerne vil sikre den nødvendige tilgængelige arbejdskraft til industriparkerne. Kriteriet vil blive udfoldet i ansøgningsmaterialet.

Erhvervsministeriet bemærker, at det følger af § 13, stk. 1, nr. 3 i lovforslaget, at industripark kan udpeges, hvis der er den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, bl.a. elnet, vand, varme- og gasnet, eller hvor der planlægges herfor. Det er således en mulighed, at kommunen i ansøgningen beskriver, hvordan og hvornår den erhvervsmæssige infrastruktur forventes at blive tilvejebragt, ligesom der for øvrigt vil blive lagt vægt på det kommunale engagement i at få etableret industriparken hurtigt eller inden for en overskuelig tidshorisont.

Erhvervsministeriet bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne, at det kan være muligt at skabe synergi mellem produktionsvirksomheder i industriparkerne og virksomheder med en funktionel tilknytning til disse, f.eks. grønne synergier ved genanvendelse af ressourcer og biproduktioner fra produktionen, så længe det kan ske uden at indvirke negativt på produktionsvirksomhedernes drifts- og udviklingsmuligheder. Relationen til og/eller planerne for opbygningen af substantielle grønne symbioser kan fungere som eksempel på, hvordan kommunen demonstrerer erhvervsinteresser for industriparken jf. kriterieriet om betydelige erhvervsinteresser.

Erhvervsministeriet bemærker, at der som led i kriteriet om erhvervsinteresse vil blive lagt vægt på, at der er tale om større og sammenhængende arealer herunder potentielle muligheder for udvidelse af arealerne. Erhvervsministeriet bemærker endeligt, at det vil blive præciseret i lovbetænkningerne, at "tilknyttede aktiviteter" også omfatter forskning og udvikling samt test-, demonstrations- og udviklingsfaciliteter.

3.16. Planlægning af nationale interesser

CO-industri, 3F-industri og Dansk Metal fremhæver, at den statslige udpegning af industriparker skal sikre, at byudvikling, naturhensyn og andre ønsker til arealanvendelsen i Danmark ikke kolliderer med de forhold, der er nødvendige for at drive produktionsvirksomheder som f.eks. støj- og lugtgener. Dansk Metal og Danske Havne bemærker endvidere at danske erhvervshavne i fremtiden også bør kunne udpeges som industriparker, da en del produktion til særligt den grønne industri i fremtiden vil skulle foregå på havneareal eller tæt på kajkanten, hvilket stiller store krav til havnenes infrastruktur.

Dansk Metal bemærker samtidigt, at man udvider mulighederne for den statslige udpegning af industriparker, så kompetencen til indstilling af arealer ikke alene begrænses til kommunalbestyrelser. Konkret foreslås det, at der med lovforslaget gives mulighed for at staten, sammen med indstilling fra virksomheder og lodsejere, og hvor der er nationale interesser på spil eller tale om en national styrkeposition, kan udpege arealer til en industripark uafhængigt af kommunalbestyrelsen.

Dansk Industri bemærker desuden, at det bør overvejes at udpege industriparker med landsplansdirektiver, så der kan fastlægges specifikke og individuelle krav til hver industripark.

Green Power Denmark bemærker, at det er uklart, hvem der betaler for klargøring af infrastrukturen, og hvornår arealerne vil være tilgængelige for virksomhederne.

Haderslev Kommune og KL bemærker, at det er uklart, om der ifm. udpegningen f.eks. skal redegøres for rummelighed, og om udpegningen til statslig industripark modregnes i de øvrige områder der er udlagt jf. planlovens §11a, stk. 7. Haderslev Kommune foreslår, at der kan afviges fra kommunernes arealregnskab. Haderslev Kommune opfordrer ligeledes til fleksibilitet i, hvem der ejer og udvikler arealerne, idet udvikling af sådanne arealer ofte sker i tæt samspil mellem kommune og private udviklede/virksomheder med variation i ejerforme.

Haderslev Kommune bemærker endvidere, at produktionsvirksomheder ofte har et stort behov for nærhed til transportinfrastruktur, hvorfor der spørges ind til, hvordan lovforslaget forholder sig til ”Statens oversigt over nationale interesser i kommuneplanlægning”, hvor erhvervsarealer langt motorveje er forbeholdt transporttunge virksomheder, og derfor om det er muligt at placere industriparkerne langs motorveje.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at lovforslaget kan medføre et ekstra pres for etablering af lokalplanlagte områder i landzonen, da industriparker kan placeres i landzonen. Landbrug & Fødevarer udtrykker bekymring for denne udvikling, da det kan begrænse husdyrproduktionens udvikling, hvis der opstår områder i landzonen, der bliver lokalplanlagt eller opnår byzonestatus, og dermed ikke gør det muligt at ændre eller udvide nærliggende husdyrbrug. Landbrug & Fødevarer anmoder om, at denne udfordring løses i lovforslaget, så der ikke skabes unødige udfordringer for husdyrproduktionen i Danmark.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale, at den fysiske planlægning af industriparkerne forestås af kommunerne efter planlovens regler. Den kommunale planlægning af industriparkerne vil herunder skulle være i overensstemmelse med de nationale interesser i kommuneplanlægningen.

Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at loven, herunder kravene til de statsligt udpegede industriparker, ikke hindrer, at en erhvervshavn vil kunne udpeges som en industripark, såfremt det pågældende areal i øvrigt lever op til udpegningskriterierne.

Erhvervsministeriet bemærker desuden, at det fremgår af den politiske aftale, at det er kommunerne, der har til opgave at indmelde arealer til industriparker, og at det er kommunerne, der er ansvarlige for den detaljerede kommuneplanlægning af arealerne efter planloven. Et stærkt kommunalt engagement vurderes at være afgørende for, at industriparken bliver en succes, lige så vel som at kommunen er i stand til at demonstrere en betydelig erhvervsinteresse for industriparken, jf. kriteriet om erhvervsinteresser. Der er i denne lov ikke noget til hinder for at kommunerne går i partnerskaber med erhvervsliv, lodsejere, investorer m.v. om udviklingen af de konkrete arealer.

Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at den fysiske planlægning af parkerne forestås af kommunalbestyrelserne efter reglerne i planloven. Der ændres ikke på de regler, der i dag gælder for produktionsvirksomheder, herunder miljøregulering og mulighederne for at kunne planlægge for områder til produktionsvirksomheder. Industriparkerne kan enten udpeges

i tilknytning til eksisterende byzone eller i det åbne land efter planlovens regler herom. Et nyt areal til byzone herunder nye erhvervsområder skal efter planlovens regler om byvækst som hovedregel placeres i direkte tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse i byzone. Såfremt en industripark ønskes udpeget i et område, der ikke ligger i tilknytning til eksisterende bebygget byzone, kan ministeren for byer og landdistrikter, efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen, meddele tilladelse til planlægning for et afgrænset areal til byzone eller fastsætte regler for kommunernes planlægning i et landsplansdirektiv, der fraviger planlovens regler om byvækst for et afgrænset areal.

Erhvervsministeriet bemærker, at der med udpegningen af industriarker ikke ændres på de regler, der gælder for produktionsvirksomheder, herunder miljøregulering, hvilket indebærer, at det er kommunens ansvar at gennemføre den fysiske planlægning efter planlovens regler og efterfølgende sikre, at der er planlagt for produktionsvirksomheder på det pågældende areal. Det foreslås, at der som en tydeliggørelse heraf indsættes en henvisning i afsnit 3.2.3. i lovbemærkningerne til afsnit 3.2.1., der indeholder en beskrivelse af gældende ret i medfør af planloven.

Med hensyn til rummelighed i kommuneplanen, foreslås det præciseret i beskrivelsen i gældende ret i afsnit 3.2.1 i lovbemærkningerne, at alle redegørelseskrav i planloven gælder for den fysiske planlægning for industriarkerne, herunder redegørelseskrav vedrørende rummelighed i § 11 a, stk. 7, i planloven.

Erhvervsministeriet anerkender endvidere, at produktionsvirksomheder ofte har et stort behov for nærhed til transportinfrastruktur. Det fremgår af afsnit 3.2.3 i bemærkningerne til lovforslaget, at den fysiske planlægning af industriarkerne foretages af kommunalbestyrelserne efter planloven. Ifølge § 11b, stk. 1, nr. 16, i lov om planlægning fastsættes rammer for indholdet af lokalplaner for de enkelte dele af kommunen med hensyn til sikring af, at erhvervsarealer langs motorvejen prioriteres til transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder. Det betyder, at der skal prioriteres plads til transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder i erhvervsområder langs motorveje, så de erhverv, der har tung trafik, sikres en placering tæt på motorvejenes til- og frakørsler. Derudover kan der planlægges for, at andre erhverv end transport og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder kan placeres i erhvervsområderne langs motorveje under hensyntagen til en effektiv transportafvikling, herunder så det f.eks. undgås at blande tung transport med personbiler m.v. Det er en national interesse, der påses af Transportministeriet og Vejdirektoratet, at kommuner ved udlæg af erhvervsarealer langs motorveje og ved disses tilslutningsanlæg skal forbe-

holde arealerne til transport-, logistik- og andre transporttunge virksomheder. Hvis kommuner planlægger for andre virksomhedstyper på motorvejsnære erhvervsarealer, fx industriparker til produktionsvirksomheder, skal der redegøres for, at der i fremtiden ikke findes behov for at planlægge for transporttunge virksomheder med behov for motorvejsnær lokalisering. I den forbindelse skal kommuner opgøre og vise eksisterende og uudnyttede arealudlæg til transporttunge erhverv samt godtgøre, at kommunale vejplaner understøtter effektiv transportafvikling.

Erhvervsministeriet bemærker, at industriparkerne planlægges i medfør af planloven. Alt efter de konkrete omstændigheder, vil forskellige hensyn skulle inddrages i kommunernes planlægning for arealer til industriparker. Herunder vil beliggenheden af eksisterende husdyrbrug skulle indgå. Det foreslås, at der som en tydeliggørelse heraf indsættes en sætning om forskellige hensyn i kommunernes planlægning i afsnit 3.2.1. i lovbemærkningerne.

3.17. Infrastruktur

Brintbranchen bemærker, at det er uklart, hvordan det skal tolkes, at der skal planlægges for infrastruktur, og at bevisbyrden for planlægning ikke bliver unødigt tung.

Dansk Erhverv bemærker, at det er uklart, hvilke redskaber, der skal sikre etablering eller opgradering af den nødvendige infrastruktur i industriparkerne og at de ansvarlige ministerier bør have ansvaret for at igangsætte arbejdsplaner med inddragelse af branchen for at adressere udfordringerne. Ydermere anbefaler Dansk Industri, at der nedsættes implementeringsgrupper med inddragelse af relevante ressortministerier og kommuner mhp. at sikre, at den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur tilvejebringes i industriparkerne.

Dansk Industri bemærker ligeledes, at en række store medlemsvirksomheder lægger stor vægt på tilstedeværelsen af tilstrækkelig energiforsyning, da forsyningssikkerhed er en afgørende faktor for danske produktionsvirksomheder, men at der i øjeblikket opleves meget lange ventetider på udbygning og tilkobling til energinettet. Dansk Industri anbefaler konkret, at Klima-, Energi- og Forsyningsministerier sikrer, at de lokale forsyningselskaber prioriterer industriparkerne og opfylder de nødvendige krav til energiforsyning og infrastruktur.

Kommentar

Erhvervsministeriet anerkender, at bevisbyrden ift. planlægning ikke skal blive unødigt tung, men at der omvendt er behov for, at kommunerne kan

konkretisere, hvordan de i den kommunale dialog og planlægning vil understøtte samtænkning med energiinfrastruktur m.v. da det er med til at sandsynliggøre det samlede projekts realiserbarhed. Som det fremgår af den politiske aftale, lægges der i udpegningen vægt på, at kommunerne prioriterer industriparkerne. Det skal imidlertid bemærkes, at i forhold til udbygning af elnet og gassystemer er det ikke kommunen, der tilvejebringer infrastrukturen, men Energinet, netvirksomhederne og Evida. Hvad angår prioritering af etablering af elnet til industriparker er det endvidere en forudsætning for udpegning af en industripark, at den udpeges, hvor der allerede er elnet, eller er hvor der planlægges herfor. Dette bl.a. for at sikre, at der allerede er net, eller kan forventes at være net på vej. Såfremt der for aktører i en udpeget industripark måtte være behov for mere elnet, end det net, der allerede er eller er planlagt for, så vil disse aktører skulle følge Energinet og netvirksomhedernes sædvanlige proces og principper for nettilslutning. Fsva. elnet er der således ikke mulighed for "at de lokale forsyningselskaber prioriterer industriparkerne", som efterspurgt i hørings-svar fra Dansk Industri.

3.18. Naturhensyn

Dansk Erhverv bemærker, at landskabshensyn og herlighedshensyn såsom fredninger ikke bør stå i vejen for udvikling af produktion i Danmark, hvorfor denne undtagelse bør fjernes.

Dansk Industri bemærker samtidigt, at det væsentligt at oplyste hvilke kriterier for beskyttet natur, loven sigter på, så de kan tages med i betragtning ved planlægning af en industripark og ikke først introduceres i forbindelse med en afgørelse fra f.eks. Planklagenævnet.

Holstebro Kommune og KL spørger ind til hensyn til beskyttet natur og bemærker, at selv almindelige regnvandsbassiner på få år kan udvikle sig til §3-natur, hvorfor der bør være en forståelse ifm. udpegningen, at et mindre eksisterende vandhul inden for arealafgrænsningen ikke er et problem.

Lolland Kommune bemærker, at kriterie 6 (*omhandlende naturbeskyttelse og naturnationalparker*) bør omformuleres til, at planlægningen skal sikre eksisterende natur og naturnationalparker og evt. forbedre naturgrundlaget. Lokalplanlægningen kan f.eks. forbedre sammenhængen og naturgrundlaget for og omkring §3-vandhuller.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at det fremgår af den politiske aftale, at der ikke kan etableres industriparker på områder, hvor der er beskyttet natur. Det foreslås, at det i lovbemærkningerne præciseres, at et mindre område beskyttet natur, f.eks. en beskyttet sø (iht. lov om naturbeskyttelse § 3), ikke

er til hinder for, at der kan udpeges en industripark rundt om det mindre område med beskyttet natur, således at dette mindre område ikke udpeges som del af industriparken. Der er i dag eksempler på lokalplanlagte erhvervsområder, hvor eksisterende § 3-områder er friholdt for bebyggelse og anvendelse, der kan påvirke § 3-beskyttelsen. Det bemærkes i øvrigt, at kriteriet om naturbeskyttelse dækker over områder, der allerede er beskyttet natur, og ikke områder, der på sigt kan udvikle sig hertil.

Øvrige hensyn, herunder hensyn til f.eks. bevaringsværdige og større sammenhængende landskaber, indgår som en del af de nationale interesser, der skal varetages i den fysiske planlægning for industriparkerne i medfør af planloven regler. Fsva. bemærkningen om en opstilling af kriterier for beskyttet natur henvises til § 13 stk. 2 i loven, ligesom øvrige relevante beskyttelseshensyn følger af de nationale interesser i kommuneplanlægningen i medfør af planlovens regler.

3.19. Øvrige

Dansk Erhverv bemærker at de positive fordele for produktionsvirksomheder ikke bør begrænses til fem industriparker, hvorfor der bør udpeges flere industriparker, hvis der er interesse fra kommuner og virksomheder.

Dansk Metal opfordrer til, at man i løbet af 2025 evaluerer ordningen med henblik på at sikre, at nationale interesser, sårbar infrastruktur og øvrigt beredskab har de nødvendige fysiske rammer til rådighed – særligt set i lyset af de arealændringer, som Aftalen om et Grønt Danmark fra juni 2024 forventes at medføre. Endvidere ønsker Dansk Industri, at industriparkerne kan bruges som ”regulatoriske sandkasser”, som EU-forordningen for nettonulprojekter udvider rammerne for.

Dansk Industri spørger ydermere ind til, om produktionsvirksomheder i industriparkernes ret til at benytte sig af En Indgang bortfalder, såfremt solnedgangsklausulen iværksættes og statussen som industripark bortfalder i tilfælde af, at arealet eksempelvis ikke udnyttes. Holstebro Kommune bemærker endvidere, at en solnedgangsklausul på fem år kan være problematisk, såfremt der arbejdes med projekter, der endnu ikke er fuldt modnede og derfor ikke er klar til en længerevarende plan- og miljøvurderingsproces, hvorfor det bør overvejes, om fremdrift f.eks. i form af konkrete investeringer såsom arealkøb eller lignende er tilstrækkeligt til at bibeholde status som industripark.

Green Power Denmark bemærker, at det er svært pba. lovforslaget at vurdere, hvornår industriparkerne reelt vil være udpeget. Green Power Denmark bemærker samtidigt, at det er uklart, om virksomheder etableret i de

kommende industriparker får karakter af produktionsvirksomheder af national interesse, eller at det kun er produktionsvirksomheder af national interesse, der kan få adgang til at etablere sig i industriparkerne.

KL spørger afslutningsvist ind til, hvad kriterierne er for ophævelse af status som industripark og konsekvenserne heraf.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at antallet af industriparker, som der sigtes mod at udpege, er fastsat i den politiske aftale. Hensynet er, at der etableres et antal større og attraktive industriparker. Erhvervsministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af den politiske aftale, at ordningen vil blive evalueret i 2027.

Erhvervsministeriet bemærker ydermere, at der ikke er noget til hinder for, at der kan etableres regulatoriske sandkasser i regi af industriparkerne, såfremt der kan identificeres velegnede projekter hertil. Erhvervsministeriet vil se på mulighederne for at skabe synergi mellem de konkrete industriparker og regulatoriske sandkasser i samarbejde med relevante ressortministerier, når industriparkerne er udpegede.

Erhvervsministeriet bemærker, at den politiske aftale tilsiger, at aftalepartierne vil tage stilling til udpegning af nye industriparker inden udgangen af 2025. Det bemærkes, at produktionsvirksomheder, der etablerer sig i de udpegede industriparker, vil være produktionsvirksomheder af national interesse jf. afsnit 3.2.1. i bemærkningerne til lovforslaget. Det er således ikke et krav for at etablere sig i parkerne at en virksomhed allerede er en produktionsvirksomhed af national interesse.

Erhvervsministeriet bemærker afslutningsvist, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser (§ 13, stk. 5), at det foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at et areal udpeget som industripark skal ophøre med at være udpeget som industripark. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervsministeren for eventuelle statslige arealreservationer til industriparker kan fastsætte regler om, at en industripark kan ophøre med at være en industripark efter, at den er blevet udpeget hertil. Der fastsættes en solnedgangsklausul på fem år, der kan træde i kraft, hvis arealet f.eks. ikke er blevet anvendt som hensigten i perioden.

3.20. Andre ændringer

KL stiller forslag om, at kommunerne ved ændring af lovgivningen på en række relevante opgaveområder gives mulighed for at samarbejde frivilligt og uden statslig godkendelse om deres myndighedsopgaver. Samarbejde

om myndighedsopgaver kan omfatte andre opgaver, der udøves i nær tilknytning til de myndighedsopgaver, der samarbejdes om.

Kommentar

Erhvervsministeriet foreslår at supplere lovforslaget med bestemmelser om delegation, der giver mulighed for at en kommunalbestyrelse efter aftale kan bemyndige en anden kommunalbestyrelse til på sine vegne at varetage udøvelse af myndighedsopgaver og hertil knyttede opgaver inden for en række områder.

4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i offentlig høring, indeholder det fremsatte lovforslag følgende indholdsmæssige ændringer:

- Bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 5 vedr. godkendelsesforløb er præciseret med eksempler på tilladelsesordninger, der kan omfattes af virksomhedernes godkendelsesforløb.
- Bemærkningerne til § 7, stk. 2 vedr. call-in er præciseret, så det fremgår at overtagelse som udgangspunkt sker efter kommunalbestyrelsens anmodning. Kommunalbestyrelsen kan udelukkende anmode om overtagelse, og det kan altså ikke forlanges, at miljøministeren skal overtage en sag.
- Bemærkningerne til § 13, stk. 2 er præciseret, så det fremgår at et mindre område beskyttet natur, f.eks. en beskyttet sø (iht. lov om naturbeskyttelse § 3), ikke er til hinder for, at der kan udpeges en industripark rundt om det mindre område, således at det mindre område med beskyttet natur ikke udpeges som del af industriparken. Dette med henblik på, at relevante eksisterende erhvervsområder eller andre relevante områder ikke udelukkes fra at kunne blive udpeget som industripark, hvis der ligger et mindre område med beskyttet natur i disse områder. Det mindre område med beskyttet natur vil skulle bevares, selvom der udpeges en industripark i arealet omkring området.
- Lovens almindelige bemærkninger vedr. den foreslåede ordning er opdateret, så det fremgår, at tilknyttede aktiviteter i en industripark, også dækker over forskning, udvikling og testfaciliteter.
- Lovens almindelige bemærkninger vedr. gældende ret ift. planlægning og udpegning af industriparker er præciseret, så det fremgår, at alle re-

degørelseskrav i planloven gælder for den fysiske planlægning for industriparkerne, herunder redegørelseskrav vedrørende rummelighed i § 11 a, stk. 7, i lov om planlægning.

- Der er suppleret med en bestemmelse om delegation, der giver mulighed for, at en kommunalbestyrelse efter aftale kan bemyndige en anden kommunalbestyrelse til på sine vegne at varetage udøvelse af myndighedsopgaver og hertil knyttede opgaver inden for en række områder vedr. godkendelsessager for etablering og udvidelse af produktionsfaciliteter.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.

5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder, kommuner m.v.

Nedenfor følger en alfabetisk oversigt over hørte myndigheder, organisationer mv. (listen inkluderer ikke ministerier og styrelser):

Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Kommune, By & Havn, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (COindustri), Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Regioner, Dragør Kommune, Domstolsstyrelsen, Egedal Kommune, Energinet.dk, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Forbrugerombudsmanden, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Green Power Denmark, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brandø Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Justitia, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Køge Kommune, Landbrug & Fødevarer, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Lægemiddelindustriforeningen (Lif), Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nordsøfonden, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune,

Odsherred Kommune, Ombudsmanden, Randers Kommune, Rebild Kommune, Retspolitisk Forening, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Rigsadvokaten, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, SMV Danmark, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevns Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sø- og Handelsretten, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Valensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Vestre Landsret, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Østre Landsret, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Aarhus Kommune, 3F-Industri.

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget: Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (COindustri), Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Havne, Energinet.dk, Green Power Denmark, Haderslev Kommuner, Hedensted Kommune, Holstebro Kommune, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Lif, Lolland Kommune, Aalborg Kommune, 3F-industri.

Derudover er der modtaget uopfordrede høringssvar fra Brintbranchen, DABYFO (Forum for Danske Bygningsmyndigheder), Lolland Forsyning, TEKNIQ, Trekantsområdet.